

АНА АРКАТОВА, рођена 1962. у Риги, Летонија. Руска песникиња, есејиста, преводилац, филолог, колумниста часописа *Медвед и Литература*, ауторка текстова за дечји музички театар и дечје ТВ програме. Објављује у најзначајнијим руским књижевним часописима: *Нови свећ*, *Окљобар*, *Засјава*, *Пријатељство народа*, *Арион*, *Нова младосћ*. Лауреат је Волошинске награде (2006) и награде „Московски рачун” (2013, 2017). Ауторка је више песничких збирки. Ми доносимо превод песама из збирке *Сад ће йроћи*, 2021. Њену поезију карактерише фина иронија, интересовање за памћење и заборав, за емотивни живот човека у историји, за свакодневицу која је нестала. Отуда она у стиховима покушава да сачува предмете, материјале, игре, односе и окружења којих више нема. (К. И.)

ИЛИЈА БАКИЋ, рођен 1960. у Вршцу. Дипломирао је на Правном факултету Универзитета у Београду. Пише поезију, прозу, есеје и критику, бави се фантастиком и авангардном књижевношћу, посебно сизманизмом. Књиге поезије: *Ресурекициона сеча йочейной йоложаја*, 1993; *Ортодоксна ойозиција алтернативе слободной избора – арифмакћ* 1, 1995; *Корен кључа, наличје равнодневице*, 1999; *Слава декадној система или о А Е И О У*, 2000; *Прошйлазма*, 2003; *Филмови*, 2008; *Од и до*, 2017. Визуелна поезија: *Желййе ли да бесйлаино леййййе?* (коаутор З. Сарић), 1997; 2002, 2002; *1 2 3 вежбајмо йроулове*, 2006. Романи: *Пренайални живой или Тайа, курва, доца и мама*, 1997; *Нови Вавилон (prosa brutalis)*, 1998; *Лег*, 2010; *Мудријаци, свемирска ујдурма, йуцачина*, 2012; *Фууу-рисйа у одсйууању или Унезверијада*, 2012; *Ка крају свейа, Ксандер*, 2021; *Људска йрла или Леворуки*, 2021; *Двосйав*, 2021; *Краућ или Саће*, 2023. Књиге приповедака: *Ја, Разарач*, 1998; *Доле, у Зони* (интернет издање на www.rastko.rs), 2000; *Јесен Скуйљача*, 2007; *Бајра дише*, 2009; *Насйавйе се... сйрийойриче бр. 1*, 2009; *У одвајању*, 2009; *Чейири реке извиру у рају и ине йловидбе*, 2019. Књиге есеја: *Преко йранице миленијума: сйнализам – изазов йресйууа* (коаутор З. Сарић), 2005; *101 лице фанйасййике*, 2008; *Чийање сйнала*, 2017; *Три ока у йлави*, 2022; *Вилијам Гибсон или Фрайменйарни йойлед на кибер-йанк*, 2023; *Тихе, узбуркане речи – о сййховима и йрози Саће Радоњића*, 2024; *Прилози за исйорију*

новије српске жанровске књижевне фантасијске, 2024; *Историја без И*, 2024.

СИМОН ГРАБОВАЦ, рођен 1955. у Подновљу код Добоја, БиХ. Завршио студије југословенских књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Пише поезију, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Криичњак*, 1979; *Великом овну*, 1984; *Посијање џејелом*, 1991; *Прасак*, 1991; *Стрпацини лик*, изабране и нове песме, 2002; *Ток сивари*, 2006; *Исиош*, 2007; *Кључне речи*, 2010; *Поврајине џесме*, библиофилско издање, 2011; *Zingiber: Gedichte*, на немачком, 2013; *Конценџрични круџови*, избор, 2015; *Ложа*, 2016; *Дубока џиџина*, 2021; *Пројланак*, 2024. Књиге есеја и критика: *Мајична џејџа 1: наџа кулџура – еврџска кулџура*, 2005; *Просијавање – 35 џодина фесџивала друџачијеџ џеаџира*, 2010; *Поеџика алџернаџивноџ џеаџира – џосебноџи џозориџноџ изрази алџернаџивних џруџа у Србији*, 2019; *Јаџин АО 5/1 – криџике*, 2020; *Мајична џејџа 2*, 2022. Живи у Новом Саду.

ЈЕЛЕНА ЗЕЛЕНОВИЋ, рођена 1993. у Новом Саду. Пише поезију, есеје, студије и књижевну критику и текстове за сајтове.

ПАВЛЕ ЗЕЉИЋ, рођен 2000. у Лозници. Основне и мастер студије завршио на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је уписао и докторске студије. Пише поезију и прозу на српском и на енглеском језику, а бави се и превџењем поезије и прозе с енглеског и на енглески. Књиге песама: *Икар и Месија*, 2019; *Spina mundi*, 2024.

КОРНЕЛИЈА ИЧИН, рођена 1964. у Београду. Професор је руске књижевности на Универзитету у Београду, члан Академије зауџа, почасни научни саветник Европског универзитета у Санкт-Петербургу, научни саветник Музеја ОБЕРИУ-а у Санкт Петербургу, добитник награде „Андреј Бели” за изузетне заслуге за руску књижевност и медаље „Николај Фјодоров” за допринос у проучавању руске мисли и културе. Од 2013. главни је уредник *Зборника Мајџице српске за слависџику*. Књиге: *Циклус „Плава звезда” Николаја Гумиџова*, 1997; *Еџюды о руској литератури*, 2000; *Драмско сџваралаџџиво Лава Лунца*, 2002; *Елеџические раскопки* (коауџор М. Јовановић), 2005; *Поџтика изгнания: Овидиј и русскаја поџзия*, 2007; *Лев Лунц, брат-скоморох*, 2011; *Авангарднџй взрџв: 22 статџи о русском авангарде*, 2016; *Бука руске аванџарде*, 2022; *Мерцајуџие мирџ Алексаџдра Введенскогџо*, 2023. Приредила је више од 30 међународних научних зборника на руском језику посвећених руској филозофији, авангарди и концептуалној уметности. Дешифровала, приредила и објавила рукописе руских емиграната Јевгенија

Ањичкова и Сергеја Смирнова, као и заборављеног руског песника Јурија Дегена. Објављује радове у часописима *Новое литературное обозрение*, *Russian Literature (Slavic Literatures)*, *Bonposcy филозофији*, *Quaestio Rossica*, *Wiener Slawistischer Almanach*, *Europa Orientalis*, *Russica Romana*, *Toronto Slavic Quarterly*, *Slavic Almanac* и др.

ИБРАХИМ КАЛИН, рођен 1971. у Истанбулу, Турска. Дипломирао је на Универзитету у Истанбулу, на Одсеку за историју (1992). Магистрирао је на Међународном исламском универзитету у Малезији, а докторирао у области хуманистичких наука и компаративне филозофије на The George Washington University, са тезом о Мола Садрином поимању постојања и филозофији знања (2002). Држао је предавања о исламској мисли и односима између ислама и запада на College of the Holy Cross, Georgetown University и Универзитету Билкент (Турска). Водио је академско истраживање у Центру за исламске студије турске Дијанет фондације. Од 2005. до 2009. године био је председник Фондације СЕТА. За главног саветника премијера именован је 2009. године, за заменика подсекретара премијера 2012. године, а од 2014. именован је за заменика генералног секретара Председништва и портпарола Председништва у својству амбасадора. Године 2023. постављен је на место шефа Националне обавештајне службе (МИТ). Аутор је бројних књига и чланака о исламској филозофији, исламско-западним односима и турској спољној политици. Нека од његових дела су: *İslâm ve Batı*, 2007; *Akıl ve Erdem: Türkiye'nin Toplumsal Muhayyilesi*, 2013; *Knowledge in Later Islamic Philosophy: Mulla Sadra on Existence, Intellect and Intuition*, 2010; *Mulla Sadra*, 2013; *Ben, Öteki ve Ötesi: İslâm-Batı İlişkileri Tarihine Giriş*, 2016. Приредио је више књига. У многим националним и међународним часописима и за многе ТВ и новинске агенције објавио је велики број чланака, коментара и интервјуа. Бави се фотографијом и турском народном музиком. (А. С.)

МИЛЕНА КУЛИЋ, рођена 1994. у Бачком Добром Пољу код Врбаса. Дипломирала и мастерирала на Одсеку за српску књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду, где је тренутно на докторским студијама. Пише поезију, есеје, књижевну и позоришну критику. Бави се теоријом драмских уметности, историјском театрологијом и савременом драмом. Књиге есеја и огледа: *Лејл Минервине сове – о љегди о љозоришној уметности*, 2017; *Позоришне љриче – од средњег века до дубровачке драме*, 2023. Књига песама: *Ко је рас љлакао Хелену?*, 2024. Приредила више књига.

МИЛЕНА ЛИСИЦА, рођена 1981. у Смедеревској Паланци. Докторанд на Филолошком факултету Универзитета у Београду на Одсеку за српску књижевност. Предмет њеног ужег интересовања чине фолклорно

стваралаштво и дело Момчила Настасијевића. Објављује у периодици радове из области методике наставе. Живи у Горњем Милановцу.

АМАР ЛИЧИНА, рођен 2001. године у Новом Пазару. Студира српску књижевност и језик на Државном универзитету у Новом Пазару. Био је финалиста Фестивала поезије младих у Врбасу и Ратковићевих вечери поезије. Победник је 56. Фестивала поезије младих у Врбасу. У издању СКЦ Крагујевац у едицији „Првенац” 2022. објавио је збирку поезије *Мера сивари*, за коју је добио награду „Матићев шал” и био у ужем избору за Награду „Ђура Јакшић”. Поезија му је преведена на француски, шпански и енглески језик. Уређује блог за поезију *Либела*, члан је редакције књижевног часописа *Eckermann*. Живи у Новом Пазару.

МАЈА МЕДАН ОРСИЋ, рођена 1988. у Мостару, БиХ. Основне, мастер и докторске студије завршила је на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, на Одсеку за компаративну књижевност, где је и запослена у звању доцента. Бави се модерном и авангардном поезијом, нарочито надреализмом. Пише есеје, студије и књижевну критику, објављује у периодици.

МАРКО НЕДИЋ, рођен 1943. у Гајтану код Лесковца. Пише прозу, огледе, студије, есеје и књижевну критику. Објављене књиге: *Кућа у јољу*, приповетке, 1970; *Мађија јоејске јрозе*. *Ситудија о Расјку Пејировићу*, 1972; *Нова кријичка ойредељења*, 1973; *Писци јосле I светској рајша као кријиччари*, 1975; *Сјара и нова јроза*. *Ојлеги о срјским јрозаисцима*, 1988; *Кријика новој сјила*, 1993; *Основа и јрича – ојлеги о савременој срјској јрози*, 2002; *Проза и јоејика Мирослава Јосића Вишњића*, 2008; *Сјилска јрејлишања – ситудије и ојлеги о срјској јрози друје јоловине XIX и јрве јоловине XX века*, 2011; *Између реализма и јосјмодерне – ситудије и ојлеги о срјским јисцима друје јоловине XX века*, 2012; *Поврајак јричи – ојлеги о савременој срјској јрози*, 2017; *Чарање и јлејење јриче – ојлеги о савременој срјској јрози*, 2017; *Трајно и јролазно – кријике и есеји о срјској књижевности и култури*, 2018; *Кријички ойиси – ојлеги о срјској јрози*, 2020; *Поејички изазови и друји ојлеги*, 2023. Приредио више књига.

МАРКО ПАОВИЦА, рођен 1950. на Цибријану код Требиња, БиХ. Пише књижевну критику, есеје и огледе о српској књижевности. Објављене књиге: *Расјони јрозне речи – о јрозним књијама савремених срјских јисаца*, 2005; *Арејејев лук*, 2009; *Орфеј на сјолу – ојлеги о савременим срјским јесницима*, 2011; *Мејакријички излеји*, 2017; *Скице за сјоменик / Sketches for a monument* (двојезично), 2021; *Са јесницима – нови ојлеги о савременом срјском јесницију*, 2022.

БОРЉЕ ПИСАРЕВ, рођен 1957. у Визићу у Срему. Пише прозу, есеје и књижевну критику. Књиге есеја: *Пред враћима раја* (коаутор Ф. Петриновић), 2002; *Којийејсји или живоји?*, 2021. Књиге прича: *Књига јосјодара јрича*, 1985; *Мики Шейарг: Сјтрацне јриче*, 1990; *Посланице из Новој Јерусалима*, 1996; *Бесмјјници* (изабране и нове приче), 2002; *Велика очекивања*, 2012; *Мики Шейарг: Сјтаница за лов на кијове*, 2019; *Сенјименјјално васјијјање јунака романа*, 2020. Романи: *Мимезис, мимезис романа* (коаутор Ф. Петриновић), 1983; *Књиге народа лујјака*, 1988; *Гојска јрича*, 1990; *Ковчеј*, 1992; *Појисујући имена сјвари*, 1995; *Завера близнакиња*, 2000; *Под сенком змаја*, 2001; *У срцу јрада*, 2004; *Подоћ је у соби усјомена*, 2005; *А ако умре јре нејо цјио се јробуди?*, 2009; *На сјази суза*, 2010; *И ноћ се увукла у њејово срце*, 2015; *Позна вечера за јосјођу Фиби – јрви роман из серијала „Девеј мацјих живоји“*, 2016; *У кухињи са Зевсом*, 2017; *Шја сањају Фибислави – друји роман из серијала „Девеј мацјих живоји“*, 2019; *Појледај звезду своју, Фибиславе – шреји роман из серијала „Девеј мацјих живоји“*, 2021; *На месечевом мосји*, 2022.

АВДИЈА САЛКОВИЋ, рођен 1974. у Новом Пазару. Након завршене средње школе, високо образовање наставља на Одсеку за електронику и рачунаре Универзитета Мармара у Истанбулу, Република Турска. По повратку са студија 1997. године интензивно се бави преводјењем. До сада је с турског на српски и босански превео близу 50 дела, међу којима се истичу *Чанаккале* Мехмеда Нијазија, *Туђинац* Јакупа Кадрија и *Ја, онај друји и друкцији свијеј* Ибрахима Калина. У међувремену је дипломирао на одсеку за Турски језик и књижевност Универзитета у Београду, на којем је такође завршио мастер и одбранио докторску тезу на тему „Језик у делима Пејамија Сафе”. Тренутно ради у градском музеју у Новом Пазару.

МАРИЈА СЛОБОДА, рођена 1989. у Суботици. Запослена на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима. Области научног интересовања: српска књижевност 18. и 19. века, књижевна периодика и еволутивни токови српске лирике. Пише научне радове и критичке приказе, објављује у периодици.

БОШКО СУВАЏИЋ, рођен 1965. у Драгињу код Шапца. Докторирао је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где предаје као редовни професор. Бави се народном књижевношћу, пише поезију, есеје, студије, драме и уџбенике, преводи с бугарског. Књиге песама: *Пуји круја*, 1997; *Харманлија*, 2002; *Сонети. Вајпре*, 2014; *Аnima viva*, 2016; *Најрави ваздух*, изабране и нове песме, 2018; *Ко може да шје сјречи*, 2021; *Умеји Боја / Посјијатије Боја*, 2022. Књига изабраних драма: *Перијео-*

рион, 2015. Монографије: *Јунаци и маске – ђумачења српске усмене епике*, 2005; *Иларион Руварац и народна књижевност*, 2007; *Певач и ђрадиција*, 2010; *Дновиде воде – фолклорни елементи у српској књижевности*, 2012; *Орао се вијаше: ђредвуковски зајиси српске усмене ђоезије*, 2014; *Књига о Вуку*, 2018; *Како ујокојђи ијру*, 2018; *Кључ од Косова*, 2021; *Токови савремене српске драме*, 2022; *Сунце сија – фолклорни и мијски обрасци у ђоезији Десанке Максимовић*, 2023. Приредио више књига.

ИВАНА З. ТАНАСИЈЕВИЋ, рођена 1987. у Крагујевцу. Завршила је основне и мастер студије на Катедри за српски језик и књижевност на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу. Тренутно је докторанткиња на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на смеру Српска књижевност. Бави се савременом српском прозом и књижевном критиком, као и савременим књижевним теоријама. Пише студије, есеје и књижевну критику. Објавила научну монографију: *Херменеутичка ојледала*, 2020.

МИЛАН ТОДОРОВ, рођен 1951. у Банатском Аранђелову. Дипломирао је југословенске књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише сатиричну поезију, приче, романе, афоризме и књижевну критику. Књиге сатиричне поезије: *Боца ђод ђријиском*, 1981; *Прејакани Срби*, 2009; *У исио време*, 2024. Књиге прича: *Ухом за крухом*, 1976; *Безброј нађих живођа*, 2011; *Не моју овде да дочекам јуђро*, 2014; *Телефонски именик мрђвих ђрејђлађника*, 2019; *Касни живођи муђкараца*, 2022. Романи: *Лек ђројив смрђи*, 2016; *Редослед једносђавних сђвари*, 2017; *Присђаниђђе*, 2018; *Не моју сви да умру леђи*, 2020; *Кукавичке јуначке ђесме*, 2022; *Најбоље ђодине*, 2023; *Крајем нођи*, 2024. Драма: *Куђинско леђо*, 1987. Књиге сатиричних афоризама: *Црвени и ђлави*, 1981; *Сирођињска забава*, 1990; *Осђрво без блађа*, 2003; *Покори се и ђочни*, 2013; *Изабрани афоризми*, 2021. Написао је више радио-драма и позоришних кабарета. Живи и ради у Петроварадину.

БОШКО ТОМАШЕВИЋ, рођен 1947. у Бечеју. Књижевни теоретичар, прозаиста, песник и критичар, члан је Европске Академије наука, уметности и књижевности (Париз), члан француског и аустријског ПЕН-а, као и Француског друштва писаца (Париз), те Аустријског савеза писаца (Беч). Важнији теоријски радови: *Биђно ђесниђђиво*, 1988; *Из искуђтва биђика и ђевања. Нађрђ за једну онђолођију ђесниђђива*, 1990; *Саморазорне ђеорије*, 1994; *Коначна ђеорија књижевности*, 2000; *Биђно ђесниђђиво*, 2004; *Херменеутичка неђрозирнођ – ђесниђђиво, онђолођија, херменеутика*, 2006; *Чекић без ђосђодара*, 2009; *Ојледи о књижевној ђеорији – књижевна ђеорија и деридијанска револуција*, 2011; *Књига о Ренеу Шару – ђесме и ојледи*, 2015; *Марђине књижевне ђеорије и сцена ђисања – иза-*

брани оїледи (1991–2018), 2018; *Opus totum* – моје дело и катїедрале: поїлег на мој досадашњи поїтї, 2019; Бивсївованїе, језик, поесма – поеснишїтво као поїтї сећања на метафизикy, 2020; О мојој поезији и мојој поетици, 2022; Далека коначност – књижевна интїерпїреїтација и поезине сенке, 2022; Поїтанїе књиїа: посанїе имаїнарної – имаїнарно посанїе, 2024. Романи: *Закаснили извещїїај једној академији*, 2000; *Нико, нїде* – поїрїповесїтї археолоїија, 2012; *Роман о Исаковичу*, 2021; *Предео кроз коїи се поїрїбијам*, 2021. Књиге песама: *Карїеизијански поїролаз*, 1989; *Чувар времена*, 1990; *Celan études* и друге поесме, 1991; *Видело жишїка*, 1992; *Утарци*, 1994; *Предео с Вишїтеншїїајном и друге рушевине*, 1995; *План повраїтка*, 1996; *Друга истїорија књижевностїи*, 1997; *Сезона без Госїода*, 1998; *Сїудуїа поесїаменїиа*, 1999; *Чисїиїна и поїсушїностї*, 2000; *Пусїиїнїе језика*, 2001; *Нїде*, 2002; *Курелук моїа незадовољсїтва*, 2004; *Нова узалудностї*, 2005; *Археолоїија поїраїа*. Фукоова заосїавшїїиїна – поема археолоїија, 2008; *Плодови похода*, 2008; *Песме од лїйової и баїремової дрвешїа*, 2009; *Нїкуу*, 2011; *Изабрана поезија (1977–2001)*, том 1, 2012; *Изабрана поезија (1976–2011)*, том 2, 2013; *Заборав коїи посїајемо – поесме из ошїїећеної живоїиа*, 2015; *Ведро знање о поїразима*, 2015; *Изабрана поезија (1975–2017)*, том 3–4, 2017; *Ја Нико и Молоа*, 2018; *Књиїа од зиме и лїїа*, пољскої и божјеї поїшїа, 2022; *Преосїало време*, 2023; *Завещїїанїе*, 2024; *Изабрана поезија (1917–2025)*, том 5, 2025.

СВЕТЛАНА ТОМИН, рођена 1964. у Новом Саду. Бави се проучавањем српске средњовековне књижевности, пише студије и огледи. Редовна је професорка на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Објављене књиге: *Владика Максим Бранковић*, 2007; *Књиїољубиве жене срїскої средњег века*, 2007; *Десїоїиїца и монахиња Анїелина Бранковић – свешїа маїка Анїелина*, 2009; *Мужасїивене жене срїскої средњег века*, 2011; *Срїска краљица Јелена – владарка и монахиња*, 2014; *Очи срдачне – личностїи и идеје срїскої средњег века* (коаутор Н. Половина), 2016; *Десїоїиї Ђорђе Бранковић – Свешїи владика Максим*, 2016; *Где је Буђановачко јеванђеље? – поїрекло и судбина једне рукописне књиїе*, 2021. Приредила: *Сїшара срїска књижевностї*, 2001; Ђорђе Сп. Радоїичић, *Кулїурно блаїо – Да ли знаїше?*, 2006; Ђорђе Сп. Радоїичић, *Истїоријске расїправе*, 2007.

МАРИЈА ЦВЕТИЋАНИН, рођена 2001. у Новом Саду. Мастерирала је из области српске књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Пише кратке приче, есеје, књижевне приказе и критику, објављује у периодици.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ